

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17554/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Медиана" Ниш, чији је пуномоћник Милош Стевановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4107/23 од 05.03.2024. године, у седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4107/23 од 05.03.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4107/23 од 05.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 12384/21 од 15.08.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужили на име накнаде материјалне штете у виду измакле користи због немогућности коришћења $\frac{1}{2}$ кп.бр. ..., укупне површине 2175 м², $\frac{1}{2}$ кп.бр. .. укупне површине 2.294 м², $\frac{1}{2}$ кп.бр. .. укупне површине 123 м² и $\frac{1}{2}$ кп.бр. .. укупне површине 115 м², све уписане у лн .. КО Ниш – Бубањ, и то за 2016., 2017. и 2018. годину, исплати укупан износ од 378.228,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.08.2023. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 366.138,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4107/23 од 05.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, у делу одлуке о трошковима поступка и обавезан тужени да тужили на име трошкова поступка исплати износ од 332.638,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете коју тужила трпи, јер је услед штетних имисија и загађења који потичу са депоније, која је у надлежности туженог, онемогућена да користи предметне парцеле, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама материјалног права садржаним у одредбама Закона о основама својинско правних односа и Закона о облигационим односима. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, то нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Наводима ревизије туженог кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 12.03.2019. године, а вредност предмета спора је 378.228,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изложених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**